

צופי האח הגדול – עונה 5

באמצעות עו"ד רונאל פישר

- נ ג ד -

דור דמרי

באמצעות לאון שוובסקי

כתב הגנה

ב"כ התובע: בשם עיקרון השוויון שהוא עיקרון עורך חשוב מאוד אנחנו נצייד גם את מרשך בכמה קטעים שישרתו את קו ההגנה שלך.

(צפייה ב-VTR)

ב"כ התובע: ברשותכם, כנגד מר דמרי הועלתה טענה שלפי אופיה נוגעת לחובתו של אדם לעמוד על דם רעהו, האם הוא להגן עליו מקום שחברו נמצא במצוקה? היום שלא כפי שהיה פעם אנו מצויים לעשות זאת עד כדי ענישה, מקום שאנו נמנעים מהעניין, ודאי בנסיבות בהם לא נשקפת לנו סכנה. נדמה לי שהקטעים שראינו בשלב התביעה, ואפילו אם יורשה לי להצטייד בתשובות לשאלות

שמסר לנו מר דמרי על דוכן העדים, כל אלה יחד לימדו שאכן יש בטענות ממש. מר דמרי נמנע אמנם להודות במפורש על דוכן העדים ובבחינה פורמלית אף כפר בעניין. אך יחד עם זאת לא היו לו תשובות של ממש לשאלות שהצגתי לו. ודאי הדבר בלט כאשר אני דחקתי אותו ושאלתי על הגב' דניאל שאותה הוא ממש הפקיר, מקום שאדם סביר בנסיבות העניין לא היה פועל כך אלא מגלה אומץ לב ומגן עליה. אני מבקש את תשומת הלב שלכם לעובדה הבאה, המבחן הוא מבחן הכוונה של האדם ולא המבחן או התוצאה של המעשה. ולכן, קו ההגנה או הדרישה של מר דמרי להציף אותנו בטענה האומרת "אילו הייתי מתערב, פועל, מותח ביקורת כלשהי, אילו הייתי מגן על מי מחבריי שם שמא הייתי גורם לבוקה ומבוקה" או כפי שהוא כינה זאת בעדות שלו "הייתי מוסיף עצים למדורה" הטענה הזו אין בה כל ממש ויש לראות בה עמדה שהיא נפסלת לחלוטין, הואיל והכוונה והרצון, המבחן הזה הוא מבחן שהוא קלוש ואמיתי צריך להיות נכונות למען הזולת הרי והדבר נדרש אפילו במחיר פגיעה קלה בך. לבסוף, אני מבקש את תשומת הלב שלכם לכלל גדול שעומד עמנו בחברה שלנו מימים ימימה והוא כלל שעומד בצד החובה להשכין שלום, בצדו עומד העיקרון המכונה והוא לקוח מהתורה "הוכיח תוכיח את עמיתך" העיקרון הזה הוא עיקרון שהוא חברתי הוא חשוב ועל פיו מוטל עלינו להשמיע דברי ביקורת ולעיתים אפילו דברי ביקורת חריפים כנגד מי מהחברים שלנו שעה שהוא פועל ולא קל הדבר. אז המחיר בהבעה של כעס ודבר תוכחה, שהם קשים, אני אתלה מאילן גבוה, אהרונסון פרסם מאמר מעלף בעניין הזה בו אמר "מהותו של העיקרון הזה הוא פורקן חברתי חשוב מהמעלה הראשונה שבלעדיו לא תיכון חברה" לאור הדברים הללו שדעתי תושמע, כי חבר המושבעים ימצא את מר דמרי אשם במיוחס לו.

ב"כ הנתבע: ערב טוב. קודם כל אני רוצה לפתוח בזה שדור הוא קודם כל אישיות מאוד מופנמת ואכפתית וחבר נאמן. אני חושב שדווקא דור כן בוחר מתי להביע את דעתו ומתי לא, אנו ראינו את זה פה בסרטון כשהוא יושב עם טהוניה ומדבר אתנו מסביר לה מה

הוא חושב. היה לנו פה עד אתמול מר צאצאשווילי שאני חושב שאנו צריכים לקחת את העדות הזו בערבון מוגבל. אדם שחוזר על עצמו יותר מ4 או 5 פעמים שזה לא אישי נראה לי שזה כן אישי מהסיבה שאולי קצת מפריע לו שהוא מחוץ לבית ודור עדיין כאן, בזכות האישיות של דור ובזכות מה שדור והוא לא. הוא נתן את הדוגמא או האמרה שיצאה לו מהפה "אור עומדת מאחורי הקלעים ומאוכזבת מבן זוגה" האמרה הזו נועדה לפגוע בו אישית. אין קשר בין המסר שדור קיבל לגבריות שלו וליחסים שלו עם בת זוגו. דור תמיד משתדל להגיד את מה שיש לו על הלב בצורה כזו או אחרת גם אם זה לוקח קצת יותר זמן מאדם רגיל וכשזה מגיע זה מגיע מהמקום הכי טהור והכי אמיתי שיש. אני אסכם בזה שדור הוא איש שלום ולא איש של מלחמה.

ב"כ התובע : האם מרשך רוצה לומר דבר מה?

ב"כ הנתבע : כן.

דור : יצא לי ככה לחשוב על הדברים. אלה דברים שהם מוזרים לי, אני עברתי הרבה בחיים שהיה הפוך ממה שאני היום ואיפשהו אני מנסה להגיע לסוג של איזון. כשאני הגעתי לבית האח הגדול, גם לפני, אני ידוע בזה שאני מסתדר עם כל אחד ואני מחונך לאהוב, ומאיפה שאני הגעתי שזה הים ולא היה לי הרבה מעבר לשפוט בן אדם מאיפה שהוא ואיך שהוא וכשהגעתי למקום הזה הגעתי למקום שהמציאות בו היא אף פעם לא צודקת לכולם. תמיד יהיה בן אדם שטוב לו ושרע לו על אותו מקרה. תמיד יהיו אנשים שיכעסו בבית על מישו מסויים, המקום הזה גורם לך גם להחזיק חתיכות מאוד בודדות של פאזל עם כל התמונה זאת אומרת שהרבה פעמים אני מרגיש שאין לי את התמונה השלמה כדי לבוא בביקורת למישהו. אני לא זוכר מתי בפעם האחרונה בבית האח הגדול, אני יכול לספור על כף ידי את הפעמים שדיירים באו אליי בטענות אישיות ופתחו איתי חזית, אם נפלתי לזה אני מצטער. חשוב לי מאוד להבהיר את זה. העניין של לשפוט בן אדם דרך העיניים שלך בכובד ראש. אחד הדברים שהוכחתי לעצמי עם לבנה, שלפני כן לא ידעתי על הסיפור עם אבא שלה רק ידעתי שאבא שלה

זה נושא רגיש, וראיתי אותה צועקת ועושה כל מיני דברים וזה היה נראה לי איפשהו אולי זה מוגזם אבל ברגע שראיתי את הסרטון של אבא שלה ורק שמה הבנתי כמה אי אפשר לשפוט בן אדם ולא משנה מה יהיה אתה לא תוכל בכלל להתקרב לאזור של הנעליים שלו, בגלל זה שם אני המון פעמים נזהר מלשפוט אנשים בסיטואציות מסויימות שאני לא יודע. אני באתי עם אמונה של שתיקה שווה זהב אבל פה למדתי שלפעמים זה בא על חשבון חברים וזה משהו שאני מכה על חטא ואני מתבייש. יש מקרים שבל יעבור לא הייתי צריך לשתוק ומהזהב הזה שקיבלתי שתיקה איבדתי חבר. אם זה עם אור שהייתי צריך לדרוש שם יותר התחשבות והזדהות ואם זה במקרים שגילי יצא על אנשים והעדפתי לשתוק. וזה שוב, עוד משהו שאני לומד פה. עוד משהו שלמדתי פה זה שיותר מדי מכל דבר זה לא טוב, גם להיות ישיר מדי וגם לשתוק מדי זה לא טוב, אז אני מקוה שאחרי הבית הזה אני אקח איתי כמה דברים. מה שכן, אני כן מאמין שבבית הזה כמו שרונאל אמר לנו באחד הדיונים הקודמים בשביל ליצור אוירה של שלום בבית שהוא משותף אנחנו כן צריכים לדעת לוותר אחד לשני ולפעמים זה יגיע מהחשבון שלך לפעמים משל אחר אבל בוודאי כשזה מגיע רק מחשבון של צד אחד לא יהיה שוויון ותמיד יהיה אחד שזה יפריע לו. על אור אמרתי, על גילי אמרתי, על טהוניה הרגשתי שהרבה פעמים הצעקות שלה מגיעות ממקום אמיתי, דיברתי על זה עם אנשים. הרבה דברים שהפריעו לי אצל טהוניה גרמו לי להגיב איך שהגבתי ואני אפילו לא חשבתי שיש צורך שהיא תשמע דברים שהיא יודעת, שהשמיעו לה בעבר כבר. אני לא חושב שאלה דברים שהיו אמורים לבוא על השולחן.

אני חושב שבית האח הגדול איפשהו בא לבחון אותך מול החברה הישראלית, אנחנו פה ממגוון של החברה הישראלית ואני באתי מגישה של איפשהו כן לנסות ואני מאמין שגם בחוץ, למרות שיש גם בחוץ הרבה הפרדות, אם זה דתות או דברים אחרים, אבל אני חושב שבסופו של דבר אם ננהג בסובלנות נוכל להגיע למצב שאנו חיים בשלום אחד עם השני ומאוחדים. הרבה מהדברים שנאמרים

בבית האח הגדול והרבה מהוויכוחים שם 90% מהם הם שטויות שאני לא מייחס להם חשיבות, אם זו מילה שהוא זרק או אם זה ביצים על לוח, לפעמים אני מעדיף להעביר את זה מעליי. אני שוב חוזר ואומר שהיו הרבה מאוד מקרים שאני כן הייתי צריך לעמוד ולדבר ועל זה אני מתבייש ואלה מקרים שחברים שלי צריכים אותי, פחות על דברים שהיו חסרים לי פה אם זה עניינים של אוכל, אני כמעט מסתדר עם כל דבר.

לסיכום, אני חושב שפה בבית האח הגדול אני עובר איזשהו תהליך ואני לומד המון גם מהאנשים וגם מהמצבים שהבית מעמיד אותי וגם מהמשימה הזו שאיפשהו שמה לך מראה. אני הבנתי פה שאני הגעתי ממקום שהוא מאוד קיצוני לכיוון ההתפרצויות זעם כשהייתי ילד, לכיוון שהוא מתחשב יותר מדי. כלומר, הכיוון ההפוך לגמרי שמתחשב יותר מדי ומבטל את עצמו לגמרי ואני חושב שפה אני מצליח ואני אנסה לאזן את זה יותר וגם במשימה הבאה שלי אנסה למצוא את האיזון הזה בין השקט הנפשי שלי לבין היכולת לבוא לעמוד על שלי.

ב"כ התובע : תודה רבה.